

AZ IFJÚSÁG LAPJA, A LAPOK OLVASÓ IFJÚSÁGA

Gondolatok egy konferencia kapcsán

2006 június 26-án Tatabányán - a József Attila Megyei Könyvtárban- került megrendezésre *A gyermek – és ifjúsági lapokról - nem csak gyermekkönyvtárosoknak* című könyvtáros konferencia. Bevallom a téma kedves a szívemnek, mert én magam is érintve érzem magam ebben. Az okát ennek az adja, hogy már egy éve minden hónapban megjelenik a könyvtárunkban az *Olvasó Lurkó* című gyermek havilap, melynek szerkesztője vagyok.

A rendezvény tartalmaz előadásokat ígért, és utólag el kell mondanom, nem csalatkoztam. A színes téma-kavalkádból egy kis ízelítő: *Kocsy Anikó* hírlapkönyvtáros, sajtóbibliográfus jóvoltából betekintést kaphattunk a gyermekeknek szánt és megjelenő sajtótermékekből. Hatalmas időintervallumot ölelt fel ez a történeti áttekintés. Szinte megbabonázva éreztem magam, egykori képek régi sárga papírlapokról, díszes motívumok a 18. század végétől - és a napjainkban is létező, „élő” gyermekperiodikákból.

A történeti bevezető után *Aratóné Katona Ildikó*, a *Jonatán Első Könyvmolyképző* vezetője nagyon precízen és tárgyilagosan vázolta fel a mai ifjúsági lapok helyzetét, meglétét avagy nemlétét?! A sok kérdés feszítő és választ vár! Vajon hol tart ma az ifjú olvasóknak szánt lapkiadás? Mit ad(j)unk a gyerekek kezébe, a kezükbe adju(n)k vagy a fejükbe? A szívnek készül, vagy a szemnek? Nehéz kereszt ez, de azt mondják, a kultúra sosem volt egy kifizetődő vállalkozás. A kultúra mára árucikké vált, a verseny szoros és nagy! Egy lapot az eladott példányszám és nem a minőség határoz meg. Rémisztő számadatok: *Barbie* és társai tarolnak, a *Kincskereső* pedig...”. A hazai lapkiadók csak barkácsolnak míg a nagyok tarolnak”.

Ám az örökbecsű mondás szerint a helyzet sohasem reménytelen, csak mi mindig szeretünk kicsit pesszimisták lenni. Boldizsár Ildikó megvilágítja, hogy a gyermekhez idejekorán - amint mód van rá- közel kell vinni a sajtóterméket. „Akár a vonaton ülünkben a gyermekkel és a legfrissebb Népszabadsággal”.

A hazai és a külföldi lapok helyzetét felvázolva *Kovács Titusz a 2Zsiráf* főszerkesztője rámutatott, hogy azért van kivétel. Előadásában kitért többek közt arra is, hogy a kiút az igénytelenségből és a „nagyok” trendiségéből a speciális területek felkutatása, mindaz, ami a nyereségvadászokat nem érdekli. Szövetségest kell keresni! Legyen az a könyvtáros, aki a véleményével, ajánlásával segít, vagy az iskola, a pedagógus. A konferenciát *Rigó Béla* a *Kincskereső* irodalmi folyóirat főszerkesztőjének mondandója zárta. Az újság nincs könnyű helyzetben, sőt helyzetben sincs. De mindenképpen élnie kell, talán egy másik külsőben kell újjászületnie, mint ama bizonyos Főnix madárnak.

Amikor hazafele tartottunk, tikkasztó volt a hőség, de mégis belül olyan jó és hűvös érzésünk volt, jó egy kicsit másoktól is tanulni és tájékozódni, mert „*A gyermeknek nagy tisztelettel tartozunk.*”

Tóth Renáta